

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 28 грудня 2016 р. № 1055

Київ

Про затвердження Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах

Відповідно до статті 5 Закону України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності” Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Технічний регламент обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, що додається.

2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі забезпечити впровадження затвердженого цією постановою Технічного регламенту.

3. Установити, що надання на ринку або введення в експлуатацію обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, які відповідають вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2008 р. № 898 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 78, ст. 2612), та введені в обіг до дня набрання чинності цією постановою, не може бути заборонено або обмежено з причин невідповідності такого обладнання вимогам затвердженого цією постановою Технічного регламенту.

4. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

5. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

6. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр
ГРОЙСМАН

України

В.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 грудня 2016 р. № 1055

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
обладнання та захисних систем, призначених для використання
в потенційно вибухонебезпечних середовищах

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент установлює суттєві вимоги до обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, та вимоги до обігу такої продукції на ринку України.

Цей Технічний регламент розроблено на основі Директиви 2014/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах.

2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на обладнання та захисні системи, призначені для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах; захисні, контролюючі та регулюючі пристрої, призначені для використання поза межами потенційно вибухонебезпечних середовищ, які необхідні або сприяють вибухобезпечному функціонуванню обладнання та захисних систем; компоненти, призначені для вмонтування в обладнання та захисні системи, призначені для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — продукція).

3. Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

медичні вироби у значенні, наведеному в підпункті 9 пункту 2 Технічного регламенту щодо медичних виробів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 2013 р. № 753 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3046), які призначені для застосування в медичному середовищі;

обладнання та захисні системи, під час експлуатації яких небезпека вибуху виникає виключно за наявності вибухових речовин або хімічно нестійких речовин;

обладнання, призначене для побутового або невиробничого застосування, коли потенційно вибухонебезпечні середовища можуть виникнути виключно внаслідок випадкового витоку горючого газу;

засоби індивідуального захисту, на які поширюється дія Технічного регламенту засобів індивідуального захисту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 761 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 66, ст. 2216);

морські судна та пересувні морські установки разом з обладнанням на них;

транспортні засоби, зокрема причепи, призначені для перевезень вантажів та/або пасажирів автомобільними шляхами;

транспортні засоби, призначені для перевезень вантажів та/або пасажирів повітряними, залізничними та водними шляхами.

Транспортні засоби, призначені для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, не повинні виключатися із сфери дії цього Технічного регламенту.

4. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

введення в обіг — надання продукції на ринку України в перший раз;

вибухонебезпечне середовище — суміш горючих речовин у формі газів, парів, туманів чи пилу з повітрям у нормальних атмосферних умовах, у якій горіння після її займання поширюється на всю незгорілу суміш;

використання за призначенням — використання продукції, визначеної виробником шляхом віднесення обладнання до конкретної групи і категорії обладнання, або згідно з усією наданою інформацією, яка є необхідною для безпечного функціонування захисної системи, пристрою чи компонента;

вилучення з обігу — будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку продукції, що знаходиться в ланцюгу постачання продукції;

виробник — будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка виготовляє продукцію або доручає її розроблення чи виготовлення та реалізує цю продукцію під своїм найменуванням або торговельною маркою або використовує таку продукцію для власних цілей;

відкликання — будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення продукції, яка вже була надана споживачу (користувачу);

гармонізований європейський стандарт — стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, зробленого Європейською Комісією, та номер і назву якого опубліковано в Офіційному віснику Європейського Союзу;

захисні системи — пристрої, крім компонентів обладнання, які призначені для негайного зупинення вибухів, що розпочинаються, та/або обмеження фактичної зони дії вибуху та які окремо надаються на ринку для використання як автономні системи;

знак відповідності технічним регламентам — маркування, за допомогою якого виробник інформує, що продукція відповідає вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені в технічних регламентах, якими передбачене нанесення цього маркування;

імпортер — будь-яка фізична чи юридична особа — резидент України, яка вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої країни;

категорія обладнання — класифікація обладнання в межах кожної групи обладнання, зазначена в додатку 1, що визначає необхідний рівень захищеності, який має бути забезпечений;

компоненти — будь-які вироби, які є суттєвими для безпечного функціонування обладнання та захисних систем, але які не призначені для самостійного використання;

надання на ринку — будь-яке платне або безоплатне постачання продукції для розповсюдження, споживання чи використання на ринку України в процесі провадження господарської діяльності;

обладнання — машини, апаратура, стаціонарні або пересувні пристрої, компоненти та прилади управління, системи виявлення та попередження, які окремо або разом призначені для генерації, передачі, зберігання, вимірювання, контролю і перетворення енергії та/або обробки матеріалів та здатні викликати вибух внаслідок власних потенційних джерел займання;

обладнання групи I — обладнання, призначене для використання в підземних частинах шахт і в частинах наземних установок шахт, які можуть опинитися під загрозою появи рудничного газу та/або горючого пилу, в тому числі обладнання категорій M1 і M2, визначене в додатку 1;

обладнання групи II — обладнання, призначене для використання в місцях, відмінних від шахт або наземних шахтних установок, які можуть опинитися під загрозою появи вибухонебезпечних середовищ, в тому числі обладнання категорій 1, 2 і 3, визначене в додатку 1;

орган з оцінки відповідності — орган, що провадить діяльність з оцінки відповідності, зокрема випробування, сертифікацію, інспектування та калібрування;

оцінка відповідності — процес доведення того, що суттєві вимоги цього Технічного регламенту, які стосуються продукції, були виконані;

потенційно вибухонебезпечне середовище — середовище, яке може стати вибухонебезпечним внаслідок природних та виробничих умов;

розповсюджувач — будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання продукції, яка надає продукцію на ринку України;

технічна специфікація — документ, що встановлює технічні вимоги, яким повинна відповідати продукція;

уповноважений представник — будь-яка фізична чи юридична особа — резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у цьому дорученні завдань.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”, “Про загальну безпечність нехарчової продукції”.

5. Продукція може бути надана на ринку та введена в експлуатацію (за умови належного монтажу, обслуговування та використання за призначенням) тільки в разі, коли вона відповідає вимогам цього Технічного регламенту.

6. Вимогами нормативно-правових актів щодо забезпечення захисту осіб, зокрема працівників під час експлуатації певної продукції, не може бути передбачено модифікацію цієї продукції у спосіб, не встановлений у цьому Технічному регламенті.

7. Показ та/або демонстрація продукції, яка не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, під час проведення ярмарків, виставок, демонстрацій чи інших подібних заходів здійснюються за наявності видимого позначення, на якому чітко зазначено, що така продукція не може бути надана на ринку та введена в експлуатацію до приведення її у відповідність з вимогами цього Технічного регламенту. Під час демонстрації такої продукції вживаються належні заходи безпеки для забезпечення захисту людей.

Суттєві вимоги

8. Продукція повинна з урахуванням її використання за призначенням відповідати суттєвим вимогам стосовно захисту та безпеки до проектування і виготовлення обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — суттєві вимоги), встановленим в додатку 2.

Вільний рух продукції

9. Надання на ринку та введення в експлуатацію на території України продукції, що відповідає вимогам цього Технічного регламенту, не може бути заборонено, обмежено чи створено будь-які інші перешкоди.

Обов'язки виробників

10. Виробники під час введення продукції в обіг або використання її у своїх цілях гарантують, що вона розроблена та виготовлена відповідно до суттєвих вимог, встановлених у додатку 2.

11. Виробники складають технічну документацію, визначену в додатках 3—9, та проводять або доручають уповноваженому представнику проведення належної процедури оцінки відповідності згідно з пунктами 39—42 цього Технічного регламенту.

У разі коли відповідність продукції, за винятком компонента, була доведена належною процедурою оцінки відповідності, виробники складають декларацію про відповідність та наносять знак відповідності технічним регламентам.

У разі коли відповідність компонента вимогам, що застосовані до нього, була доведена належною процедурою оцінки відповідності, виробники складають письмову заяву про відповідність згідно з пунктом 41 цього Технічного регламенту.

Виробники супроводжують кожну одиницю продукції копією декларації про відповідність або у відповідних випадках копією заяви про відповідність. Якщо одному споживачу (користувачу) постачається велика кількість продукції, така партія може супроводжуватися однією копією зазначених документів.

12. Виробники зберігають технічну документацію та декларацію про відповідність або у відповідному випадку заяву про відповідність протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг.

13. Виробники забезпечують дотримання процедур, необхідних для підтримання відповідності серійного виробництва продукції вимогам цього Технічного регламенту. Повинні враховуватися зміни в конструкції чи характеристиках продукції та зміни в національних стандартах, які є ідентичними гармонізованим європейським стандартам та відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції або в інших технічних специфікаціях, шляхом посилання на які декларується відповідність продукції.

Зважаючи на ризики, які становить продукція, виробники проводять вибіркові випробування зразків продукції, що надана на ринку, розглядають звернення споживачів (користувачів), досліджують продукцію, що не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, і випадки відкликання продукції та за необхідності ведуть облік звернень щодо невідповідності продукції встановленим вимогам і випадків її відкликання, а також інформують розповсюджувачів про поточні результати такого моніторингу.

14. Виробники забезпечують, щоб на продукції, яку вони ввели в обіг, було зазначено тип, номер партії чи серійний номер або інший елемент, який дозволяє здійснити її ідентифікацію, а в разі коли розміри або характер продукції не дає змоги цього зробити, — щоб необхідна інформація була зазначена на пакуванні або в документі, що супроводжує цю продукцію.

15. Виробники забезпечують, щоб на продукції, за винятком компонентів, яку вони ввели в обіг, було нанесено спеціальний знак вибухозахисту та в разі необхідності інші позначки та інформацію, зазначену в пункті 1.5 додатка 2.

16. Виробники зазначають своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та контактну поштову адресу, за якою можна зв'язатися з ними, на продукції, а якщо це неможливо — на її пакуванні чи в документі, що супроводжує цю продукцію. Контактні дані наводяться згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

17. Продукція супроводжується інструкціями та інформацією про безпечність, складеними виробниками згідно з вимогами закону про порядок застосування мов. Зазначені інструкції та інформація про безпечність, а також будь-яке маркування повинні бути чіткими, зрозумілими та розбірливими.

18. У разі коли виробники вважають або мають підстави вважати, що продукція, яку ввели в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, вони негайно вживають коригувальних заходів, необхідних для приведення такої продукції у відповідність із встановленими вимогами, вилучення її з обігу та/або її відкликання (залежно від обставин). Якщо зазначена продукція становить ризик, виробники негайно повідомляють про це відповідному органу державного

ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої продукції вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

19. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду виробники надають всю інформацію та документацію (в паперовій або електронній формі), необхідну для демонстрування відповідності продукції вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду виробники співпрацюють з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становить введена ними в обіг продукція.

Обов'язки уповноважених представників

20. Виробник на підставі письмового доручення може визначити уповноваженого представника.

Обов'язки виробника, передбачені пунктом 10 цього Технічного регламенту, та обов'язок щодо складення технічної документації, встановлений в пункті 11 цього Технічного регламенту, не повинні включатися до предмету доручення, одержаного уповноваженим представником.

21. Уповноважений представник виконує завдання, визначені у дорученні, одержаному від виробника, зокрема:

зберігає декларацію про відповідність або у відповідних випадках заяву про відповідність, а також технічну документацію для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг;

на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду надає всю інформацію та документацію, необхідну для демонстрування відповідності продукції вимогам цього Технічного регламенту;

на вимогу органу державного ринкового нагляду співпрацює з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить продукція, на яку поширюється дія доручення, одержаного уповноваженим представником.

Обов'язки імпортерів

22. Імпортери вводять в обіг лише продукцію, яка відповідає вимогам цього Технічного регламенту.

23. Перед введенням продукції в обіг імпортери пересвідчуються в тому, що виробник застосував відповідну процедуру оцінки відповідності, визначену у

пунктах 39—42 цього Технічного регламенту, склав технічну документацію на продукцію, наніс знак відповідності технічним регламентам, продукція супроводжується декларацією про відповідність або у відповідному випадку заявою про відповідність та необхідними документами, а також в тому, що виробник виконав вимоги, встановлені в пунктах 14—16 цього Технічного регламенту.

Якщо імпортер вважає або має підстави вважати, що продукція не відповідає суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2, він не вводить цю продукцію в обіг до приведення її у відповідність з цими вимогами. Якщо зазначена продукція становить ризик, імпортер повідомляє про це виробнику та органам державного ринкового нагляду.

24. Імпортери зазначають своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та контактну поштову адресу на продукції, а якщо це неможливо — на її пакуванні чи в документі, що супроводжує цю продукцію. Контактні дані наводяться згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

25. Імпортери забезпечують супроводження продукції інструкціями та інформацією про безпечність, які складені згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

26. Імпортери забезпечують, щоб умови зберігання чи транспортування продукції (доки вона перебуває під їх відповідальністю) не ставили під загрозу її відповідність суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2.

27. Зважаючи на ризики, які становить продукція, імпортери проводять вибіркові випробування зразків продукції, що надана на ринку, розглядають звернення споживачів (користувачів), досліджують продукцію, що не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, і випадки відкликання продукції та за необхідності ведуть облік звернень щодо невідповідності продукції встановленим вимогам і випадків її відкликання, а також інформують розповсюджувачів про поточні результати такого моніторингу.

28. У разі коли імпортери вважають або мають підстави вважати, що продукція, яку ввели в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, вони негайно вживають коригувальних заходів, необхідних для приведення такої продукції у відповідність із встановленими вимогами, вилучення її з обігу та/або її відкликання (залежно від обставин). Якщо зазначена продукція становить ризик, імпортери негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої продукції вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

29. Імпортери протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг зберігають копію декларації про відповідність або у відповідному випадку заяви про відповідність для надання її на запити органів державного ринкового нагляду та забезпечують можливість надання цим органам за їх запитом доступу до технічної документації.

30. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду імпортери повинні надавати всю інформацію та документацію (в паперовій або

електронній формі), необхідну для демонстрування відповідності продукції вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду імпортери співпрацюють з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становить введена ними в обіг продукція.

Обов'язки розповсюджувачів

31. Розповсюджувачі під час надання продукції на ринку діють згідно з вимогами цього Технічного регламенту.

32. Перед наданням продукції на ринку розповсюджувачі перевіряють, що на продукцію, за винятком компонента, нанесено знак відповідності технічним регламентам, вона супроводжується копією декларації про відповідність або копією заяви про відповідність та необхідними документами, а також інструкціями та інформацією про безпечність, які складені згідно з вимогами закону про порядок застосування мов, а виробник та імпортер виконали вимоги, визначені в пунктах 14—16 і 24 цього Технічного регламенту.

Якщо розповсюджувач вважає або має підстави вважати, що продукція не відповідає суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2, він зобов'язаний не надавати цю продукцію на ринок до приведення її у відповідність з цими вимогами. Якщо зазначена продукція становить ризик, розповсюджувач повідомляє про це виробнику або імпортеру, а також відповідному органу державного ринкового нагляду.

33. Розповсюджувачі забезпечують, щоб умови зберігання чи транспортування продукції (доки вона перебуває під їх відповідальністю) не ставили під загрозу її відповідність суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2.

34. Розповсюджувачі, які вважають або мають підстави вважати, що продукція, яку вони надали на ринку, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, пересвідчуються у вжитті коригувальних заходів, необхідних для приведення такої продукції у відповідність з цими вимогами, вилучення її з обігу та/або відкликання (залежно від обставин). Якщо зазначена продукція становить ризик, розповсюджувачі негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому детальні відомості, зокрема про невідповідність такої продукції вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

35. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі надають всю інформацію та документацію (в паперовій або електронній формі), необхідну для демонстрування відповідності продукції вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі співпрацюють з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить надана ними на ринку продукція.

Випадки, в яких обов'язки виробників покладаються
на імпортерів або розповсюджувачів

36. У разі коли імпортер або розповсюджувач вводить продукцію в обіг під своїм найменуванням чи торговельною маркою (знаком для товарів і послуг) або модифікує вже введenu в обіг продукцію в такий спосіб, що може вплинути на її відповідність вимогам цього Технічного регламенту, він вважається виробником та виконує обов'язки виробника, встановлені в пунктах 10—19 цього Технічного регламенту.

Ідентифікація суб'єктів господарювання

37. Суб'єкти господарювання надають органам державного ринкового нагляду за їх запитом інформацію, що дає змогу ідентифікувати:

будь-якого суб'єкта господарювання, який поставив їм продукцію;

будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони поставили продукцію.

Суб'єкти господарювання надають інформацію, визначену в цьому пункті, протягом 10 років після того, як їм було поставлено продукцію, та протягом 10 років після того, як вони поставили продукцію.

Презумпція відповідності продукції

38. Перелік національних стандартів, які є ідентичними гармонізованим європейським стандартам та відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам (далі — перелік національних стандартів), затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Відповідність продукції стандартам, які включені до переліку національних стандартів, чи їх частинам надає презумпцію відповідності цієї продукції суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2, які охоплюються такими національними стандартами чи їх частинами.

Процедури оцінки відповідності

39. Оцінка відповідності обладнання та за необхідності пристроїв, зазначених в пункті 2 цього Технічного регламенту, здійснюється шляхом застосування таких процедур оцінки відповідності:

1) для обладнання категорії M1 групи I і категорії 1 групи II застосовується модуль B (експертиза типу), встановлений в додатку 3, у поєднанні з одним із таких модулів:

модуль D (відповідність типу на основі забезпечення якості виробничого процесу), встановлений в додатку 4;

модуль F (відповідність типу на основі перевірки продукції), встановлений в додатку 5;

2) для обладнання категорії M2 групи I і категорії 2 групи II:

щодо двигунів внутрішнього згоряння та електричного обладнання застосовується модуль В (експертиза типу), встановлений в додатку 3, у поєднанні з одним із таких модулів:

модуль С1 (відповідність типу на основі внутрішнього контролю виробництва з випробуваннями продукції під наглядом), встановлений в додатку 6;

модуль Е (відповідність типу на основі забезпечення якості продукції), встановлений в додатку 7;

щодо іншого обладнання застосовується модуль А (внутрішній контроль виробництва), встановлений в додатку 8, та подання технічної документації, передбаченої в пункті 2 додатка 8, призначеному органу з оцінки відповідності (далі — призначений орган), який зобов'язаний якнайшвидше підтвердити її отримання та зберігати цю документацію;

3) для обладнання категорії 3 групи II застосовується модуль А (внутрішній контроль виробництва), встановлений в додатку 8;

4) для обладнання груп I і II, крім процедур оцінки відповідності, зазначених в підпунктах 1, 2 та 3 цього пункту, може також застосовуватися модуль G (відповідність на основі перевірки одиниці продукції), встановлений в додатку 9.

40. Оцінка відповідності захисних систем здійснюється шляхом застосування процедур оцінки відповідності, визначених у підпункті 1 або 4 пункту 39 цього Технічного регламенту.

41. Процедури оцінки відповідності, зазначені в пункті 39 цього Технічного регламенту, застосовуються до компонентів, але без нанесення знака відповідності технічним регламентам і складення декларації про відповідність. Для компонентів виробник надає письмову заяву про відповідність, яка засвідчує відповідність зазначених компонентів застосовним вимогам цього Технічного регламенту, із зазначенням їх характеристик, а також того, яким чином вони повинні бути вмонтовані в обладнання чи в захисні системи, щоб не вплинути на відповідність готового обладнання або захисних систем суттєвим вимогам, встановленим у додатку 2.

42. Для цілей безпечності, встановлених у пункті 1.16 додатка 2, додатково до процедур оцінки відповідності, визначених у пунктах 39 і 40 цього Технічного регламенту, може застосовуватися також процедура оцінки відповідності, встановлена в додатку 8.

Декларація про відповідність

43. У декларації про відповідність заявляється про те, що виконання суттєвих вимог, встановлених у додатку 2, доведено.

44. Декларація про відповідність складається згідно з примірною структурою, встановленою в додатку 10, містить відомості, визначені у відповідних процедурах оцінки відповідності, встановлені в додатках 3—9, та постійно оновлюється. Декларація про відповідність складається державною

мовою, а у разі, коли вона складена іншою мовою, — перекладається на державну мову.

45. У разі коли на продукцію поширюється дія кількох технічних регламентів, що вимагають складення декларації про відповідність, складається єдина декларація про відповідність стосовно всіх таких технічних регламентів. У такій декларації про відповідність зазначаються відповідні технічні регламенти, включаючи відомості про їх офіційне опублікування.

Єдина декларація про відповідність може мати форму досьє, яке складається з відповідних окремих декларацій про відповідність.

46. Виробник, який складає декларацію про відповідність, бере на себе відповідальність за відповідність продукції вимогам, установленим у цьому Технічному регламенті.

Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам

47. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування зазначеним знаком, установленими законом.

Правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам та іншого маркування

48. Знак відповідності технічним регламентам наноситься на продукцію або на табличку з технічними даними та має бути видимим, розбірливим і стійким до стирання. Якщо це є неможливим або не виправданим через характер продукції, знак відповідності технічним регламентам наноситься на пакування та на документ, що супроводжує продукцію.

49. Знак відповідності технічним регламентам наноситься перед введенням продукції в обіг.

50. Знак відповідності технічним регламентам супроводжується ідентифікаційним номером призначеного органу, якщо такий орган був залучений на етапі контролю виробництва.

Ідентифікаційний номер призначеного органу наноситься самим органом або за його вказівкою виробником або уповноваженим представником.

51. Знак відповідності технічним регламентам та ідентифікаційний номер призначеного органу (у разі його нанесення) супроводжується спеціальним знаком вибухозахисту , позначенням групи і категорії обладнання, іншими позначками та інформацією, зазначеними в пункті 1.5 додатка 2.

52. Знак відповідності технічним регламентам та ідентифікаційний номер призначеного органу (у разі його нанесення) і зазначене у пункті 51 маркування супроводжуються будь-яким іншим маркуванням, що вказує на особливий ризик або особливості використання продукції.

Продукція, що розроблена для конкретного вибухонебезпечного середовища, повинна маркуватися відповідним чином.

53. У разі неналежного застосування маркування вживаються заходи в установленому законом порядку.

Призначення органів з оцінки відповідності

54. Призначення органів з оцінки відповідності для виконання ними як третіми сторонами завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом здійснюється відповідно до закону.

55. Призначені органи повинні відповідати загальним вимогам, установленим законом, та спеціальним вимогам, установленим у пунктах 56—63 цього Технічного регламенту.

Спеціальні вимоги до призначених органів

56. Орган з оцінки відповідності повинен бути незалежним від особи, що надає об'єкт оцінки відповідності, та від особи, що заінтересована в такому об'єкті як споживач чи користувач.

Орган з оцінки відповідності, який є членом об'єднання підприємців, що представляє юридичних осіб та/або фізичних осіб — підприємців, які беруть участь у проектуванні, виготовленні, реалізації, монтажі, використанні чи обслуговуванні продукції, яку він оцінює, може вважатися третьою стороною за умови доведення незалежності такого органу та відсутності будь-якого конфлікту інтересів.

57. Орган з оцінки відповідності (його керівник, заступники керівника та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності):

не повинен бути проектувальником, виробником, імпортером, розповсюджувачем, монтажником, покупцем, власником, користувачем чи відповідальним за обслуговування продукції, яку він оцінює, або представником будь-якої з цих сторін. Зазначена вимога не виключає можливості використання оцінюваної продукції, яка є необхідною для роботи органу з оцінки відповідності, чи використання такої продукції в особистих цілях;

не повинен брати безпосередньої участі у проектуванні, виготовленні, спорудженні, реалізації, монтажі, використанні чи обслуговуванні продукції, яку він оцінює, або представляти сторони, що беруть участь у такій діяльності. Такий орган не повинен провадити будь-яку діяльність, яка може суперечити незалежності його суджень або його доброчесності стосовно діяльності з оцінки відповідності, на провадження якої він призначається або призначений. Така вимога, зокрема, стосується послуг з консультування.

Орган з оцінки відповідності забезпечує, щоб діяльність субпідрядників або дочірніх підприємств, які ним залучаються до виконання робіт з оцінки відповідності, не впливала на конфіденційність інформації, об'єктивність і неупередженість діяльності з оцінки відповідності такого органу.

58. Орган з оцінки відповідності повинен провадити діяльність з оцінки відповідності належним чином та з технічною компетентністю, бути вільним від будь-якого тиску та спонукання, зокрема фінансового характеру, які могли б впливати на його судження або результати його діяльності з оцінки відповідності, особливо з боку осіб чи груп осіб, заінтересованих у результатах такої діяльності.

59. Орган з оцінки відповідності повинен бути здатним виконувати всі завдання, які покладені на нього згідно з додатками 3—7 та 9 та стосовно яких він призначається чи був призначений, незалежно від того, чи такі завдання виконуються самим органом з оцінки відповідності, чи від його імені та під його відповідальність.

Орган з оцінки відповідності у будь-який час і для кожної процедури оцінки відповідності та кожного виду чи категорії продукції, стосовно якої він призначається чи був призначений, повинен мати необхідні:

кваліфікований та досвідчений персонал для виконання завдань з оцінки відповідності;

описи процедур, згідно з якими проводиться оцінка відповідності, що забезпечують прозорість і відтворюваність таких процедур. Орган з оцінки відповідності повинен застосовувати відповідні правила, методики, настанови та процедури тощо, що дають змогу розрізняти завдання, які він виконує як призначений орган, та іншу діяльність;

процедури для провадження діяльності з оцінки відповідності з належним урахуванням розміру суб'єкта господарювання, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій він провадить діяльність, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Орган з оцінки відповідності повинен мати необхідні для виконання в належний спосіб технічних і адміністративних завдань з оцінки відповідності засоби, а також мати доступ до всього іншого необхідного обладнання чи матеріально-технічної бази.

60. Персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, повинен мати:

технічну і професійну підготовку, що охоплює всю діяльність з оцінки відповідності, стосовно якої орган з оцінки відповідності був призначений;

достатні знання вимог, які стосуються робіт з оцінки відповідності, які він проводить, та відповідні повноваження для проведення таких робіт;

відповідні знання та розуміння суттєвих вимог, встановлених у додатку 2, стандартів з переліку національних стандартів, що застосовуються, положень законодавства України щодо умов обігу на ринку продукції, яку він оцінює, а також відповідних положень законодавства Європейського Союзу;

досвід із складення сертифікатів, протоколів та звітів, які підтверджують проведення робіт з оцінки відповідності.

61. Повинна бути забезпечена неупередженість органу з оцінки відповідності, його керівника, заступників керівника та персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності.

Оплата праці керівника, заступників керівника органу з оцінки відповідності та його персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинна залежати від кількості проведених робіт з оцінки відповідності чи їх результатів.

62. Персонал органу з оцінки відповідності повинен забезпечувати дотримання вимог щодо конфіденційності інформації, яка захищається в режимі комерційної таємниці, одержаної під час виконання своїх завдань згідно з додатками 3—7 і 9, крім її надання у визначених законом випадках відповідним уповноваженим органам.

63. Орган з оцінки відповідності бере участь у відповідній діяльності із стандартизації або забезпечує інформованість свого персоналу, який відповідає за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність.

Призначений орган бере участь у відповідній діяльності секторальної групи призначених органів, утвореної згідно з пунктом 76 цього Технічного регламенту, забезпечує інформованість свого персоналу, який відповідає за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність, а також застосовує документи, підготовлені за результатами роботи зазначеної групи, як загальні настанови.

Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств

64. У разі коли призначений орган залучає до виконання конкретних робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або дочірнє підприємство, він повинен пересвідчитися у тому, що зазначений субпідрядник чи дочірнє підприємство відповідає вимогам, визначеним у пунктах 56—63 цього Технічного регламенту, та повідомити про це органу, що призначає.

65. Призначені органи несуть повну відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від їх місцезнаходження.

66. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності лише за згодою замовника.

67. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників або дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з додатками 3—7 і 9.

68. Призначені органи здійснюють оцінку відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, встановленими в додатках 3—7 і 9.

69. Оцінка відповідності повинна проводитися у пропорційний спосіб, без покладення зайвого навантаження на суб'єктів господарювання. Призначені органи повинні провадити свою діяльність з належним урахуванням величини суб'єкта господарювання, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій він провадить діяльність, його структури, ступеня складності технології виробництва певної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності продукції вимогам цього Технічного регламенту.

70. У разі коли призначений орган вважає, що виробником не були виконані суттєві вимоги, встановлені в додатку 2 або у відповідних стандартах з переліку національних стандартів чи інших технічних специфікаціях, зазначений орган вимагає від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів та не видає документ про відповідність.

71. У разі коли під час проведення моніторингу відповідності продукції після видачі документа про відповідність призначений орган виявить, що продукція вже не відповідає вимогам, зазначений орган вимагає від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності зупиняє дію або скасовує виданий документ про відповідність.

72. Якщо коригувальних заходів не було вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин обмежує сферу дії, зупиняє дію або скасовує будь-який документ про відповідність.

Апеляції на рішення призначених органів

73. Подання та розгляд апеляцій на рішення призначених органів здійснюються відповідно до закону.

Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

74. Призначені органи інформують орган, що призначає, про:
відмову у видачі, обмеження сфери, зупинення або скасування документа про відповідність;

обставини, що впливають на сферу та умови призначення цих органів;

запит щодо надання інформації стосовно діяльності з оцінки відповідності, одержаний ними від органів державного ринкового нагляду.

Призначені органи на запит органу, що призначає, інформують його про діяльність з оцінки відповідності, проведену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу проведену діяльність, зокрема транскордонну діяльність, та роботи за договорами субпідряду.

75. Призначені органи надають іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з цим Технічним регламентом та провадять подібну діяльність з оцінки відповідності, що охоплює таку саму продукцію, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності та на їх запит — також позитивних результатів оцінки відповідності.

Координація призначених органів

76. Відповідна координація та співпраця між призначеними органами здійснюється у формі секторальної групи.

Призначені органи беруть участь у роботі секторальної групи призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

Державний ринковий нагляд і контроль продукції

77. Державний ринковий нагляд і контроль введеної в обіг продукції здійснюється відповідно до закону з урахуванням вимог цього Технічного регламенту.

78. Заходи щодо усунення формальної невідповідності вживаються в разі, коли орган державного ринкового нагляду встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам було нанесено з порушенням загальних принципів маркування зазначеним знаком, установлених законом, та/або вимог пунктів 48—53 цього Технічного регламенту;

не було нанесено знак відповідності технічним регламентам;

спеціальний знак вибухозахисту , позначення групи та категорії обладнання або інші позначки та інформація були нанесені з порушенням вимог пункту 1.5 додатка 2 або не було нанесено;

ідентифікаційний номер призначеного органу, залученого на етапі контролю виробництва, було нанесено з порушенням вимог пункту 50 цього Технічного регламенту;

декларація про відповідність або у відповідному випадку заява про відповідність не супроводжує продукцію;

декларацію про відповідність або у відповідному випадку заяву про відповідність було складено з порушенням вимог, визначених у пунктах 43—46 цього Технічного регламенту;

органу державного ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є не в повному обсязі;

інформація, визначена в пункті 16 або 24 цього Технічного регламенту, відсутня, є неправдивою або неповною;

не виконано будь-яку іншу з адміністративних вимог, установлених у пунктах 10—19 або 22—30 цього Технічного регламенту.

Таблиця відповідності

79. Таблиця відповідності положень Директиви 2014/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, та цього Технічного регламенту наведена в додатку 11.

КРИТЕРІЇ
класифікації обладнання за категоріями
в межах груп обладнання

Обладнання групи I

Обладнання категорії M1

До зазначеної категорії належить обладнання, яке спроектоване та за потреби оснащено додатковими спеціальними засобами захисту для того, щоб бути здатним функціонувати відповідно до встановлених виробником експлуатаційних параметрів та забезпечувати надвисокий рівень захисту.

Обладнання цієї категорії призначене для використання в підземних частинах шахт, а також у тих частинах наземних установок таких шахт, що перебувають під загрозою появи рудникового газу та/або горючого пилу.

Обладнання цієї категорії повинне залишатися функціонуючим за наявності вибухонебезпечного середовища навіть у разі рідкісних аварій, пов'язаних з несправністю обладнання, та характеризується такими засобами захисту:

у випадку відмови одного із засобів захисту необхідний рівень захисту забезпечується принаймні другим незалежним засобом захисту;

необхідний рівень захисту забезпечується у випадку двох несправностей, що виникають незалежно одна від одної.

Обладнання цієї категорії повинне відповідати також додатковим вимогам, зазначеним у пунктах 2.1—2.4 додатка 2 до Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент).

Обладнання категорії M2

До зазначеної категорії належить обладнання, яке спроектоване для того, щоб бути здатним функціонувати відповідно до встановлених виробником експлуатаційних параметрів та забезпечувати високий рівень захисту.

Обладнання цієї категорії призначене для використання в підземних частинах шахт, а також у тих частинах наземних установок таких шахт, в яких є ймовірність загрози появи рудникового газу та/або горючого пилу.

Зазначене обладнання підлягає знеструмленню у випадку появи вибухонебезпечного середовища.

Засоби захисту обладнання цієї категорії повинні забезпечити необхідний рівень захисту в нормальному режимі роботи, а також у більш жорстких умовах експлуатації, зокрема таких, які виникають від недбалого поводження та зміни умов навколишнього природного середовища.

Обладнання цієї категорії повинне відповідати також додатковим вимогам, зазначеним у пунктах 2.5—2.7 додатка 2 до Технічного регламенту.

Обладнання групи II

Обладнання категорії 1

До зазначеної категорії належить обладнання, яке спроектоване для того, щоб бути здатним функціонувати відповідно до встановлених виробником експлуатаційних параметрів та забезпечувати надвисокий рівень захисту.

Обладнання цієї категорії призначене для використання в зонах, в яких вибухонебезпечні середовища, що створюються сумішами повітря з газами, парами або туманами, або пилоповітряними сумішами, наявні постійно або протягом тривалих проміжків часу, або часто.

Обладнання цієї категорії повинне забезпечувати необхідний рівень захисту навіть у разі рідкісних аварій, пов'язаних з несправністю обладнання, і характеризується такими засобами захисту:

у випадку відмови одного із засобів захисту необхідний рівень захисту забезпечується принаймні другим незалежним засобом захисту;

необхідний рівень захисту забезпечується у випадку двох несправностей, що виникають незалежно одна від одної.

Обладнання цієї категорії повинне відповідати також додатковим вимогам, зазначеним у пунктах 3.1—3.7 додатка 2 до Технічного регламенту.

Обладнання категорії 2

До зазначеної категорії належить обладнання, яке спроектоване для того, щоб бути здатним функціонувати відповідно до встановлених виробником експлуатаційних параметрів і забезпечувати високий рівень захисту.

Обладнання цієї категорії призначене для використання в зонах, в яких є ймовірність епізодичного виникнення вибухонебезпечних середовищ, створених газами, парами чи туманами або пилоповітряними сумішами.

Засоби захисту обладнання цієї категорії повинні забезпечити необхідний рівень захисту навіть у разі пошкоджень або несправностей обладнання, які часто трапляються та зазвичай можуть бути передбачені.

Обладнання цієї категорії повинне відповідати також додатковим вимогам, зазначеним у пунктах 3.8—3.14 додатка 2 до Технічного регламенту.

Обладнання категорії 3

До зазначеної категорії належить обладнання, яке спроектоване для того, щоб бути здатним функціонувати відповідно до встановлених виробником експлуатаційних параметрів та забезпечувати нормальний рівень захисту.

Обладнання цієї категорії призначене для використання в зонах, в яких виникнення вибухонебезпечних середовищ, створених газами, парами чи туманами або пилоповітряною сумішшю, малоімовірно або трапляється вкрай рідко і лише протягом нетривалого періоду часу та повинне забезпечувати необхідний рівень захисту під час нормального режиму роботи.

Обладнання цієї категорії повинне відповідати також додатковим вимогам, зазначеним у пунктах 3.15—3.19 додатка 2 до Технічного регламенту.

СУТТЄВІ ВИМОГИ

стосовно захисту здоров'я та безпеки до проектування і виготовлення обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах

Швидкі зміни в сфері технологічних досягнень повинні відразу враховуватися і за можливості негайно реалізовуватися.

Суттєві вимоги стосовно захисту здоров'я та безпеки до проектування і виготовлення обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — суттєві вимоги), зокрема до захисних, контролюючих та регулюючих пристроїв, призначених для використання поза межами потенційно вибухонебезпечних середовищ, які необхідні або сприяють вибухобезпечному функціонуванню обладнання та захисних систем, зазначені в пункті 2 Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), застосовуються лише у разі необхідності для безпечного і надійного функціонування та експлуатації таких пристроїв з урахуванням ризиків виникнення вибуху.

1. Загальні вимоги до обладнання та захисних систем, призначених в потенційно вибухонебезпечних середовищах

Принципи комплексної вибухобезпечності

1.1. Обладнання та захисні системи, призначені для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — обладнання та захисні системи), повинні проектуватися із застосуванням принципів комплексної вибухобезпечності, згідно з якими виробник повинен вживати заходів:

до запобігання утворенню вибухонебезпечних середовищ, які можуть бути спричинені самим обладнанням або захисними системами;

до запобігання займанню вибухонебезпечних середовищ з урахуванням характеру кожного електричного і неелектричного джерела займання;

до негайного зупинення та/або обмеження зони поширення полум'я та тиску вибуху до прийняттого безпечного рівня у разі, коли все ж таки виникає вибух, що може безпосередньо чи опосередковано загрожувати особам або залежно від обставин домашнім тваринам чи майну.

1.2. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися і виготовлятися після належного аналізу можливих експлуатаційних відмов з метою запобігання, наскільки це можливо, небезпечним подіям.

Будь-яке неправильне застосування, яке може бути об'єктивно передбачене, повинно бути враховано.

Особливі умови перевірки та обслуговування

1.3. Обладнання та захисні системи, що підлягають особливим умовам перевірки та обслуговування, повинні проектуватися і виготовлятися з урахуванням таких умов.

Умови навколишнього природного середовища

1.4. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб були в змозі витримувати фактичні або очікувані умови навколишнього природного середовища.

Маркування

1.5. На все обладнання та захисні системи повинне наноситися розбірливе та стійке до стирання маркування, яке містить такі дані:

найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та контактну поштову адресу виробника;

знак відповідності технічним регламентам;

позначення серії або типу;

номер партії або серійний номер (якщо такі є);

рік виготовлення;

спеціальний знак вибухозахисту , позначення групи та категорії обладнання.

На обладнання групи II, зазначене в додатку 1 до Технічного регламенту, додатково наноситься буква "G" (щодо вибухонебезпечних середовищ, створюваних газами, парами або туманами) та/або буква "D" (щодо вибухонебезпечних середовищ, створюваних пилом).

Крім того, в разі необхідності на обладнання та захисні системи повинна також бути нанесена вся інформація, що є суттєвою для їх безпечного застосування.

Інструкції

1.6. Кожна одиниця обладнання та захисна система повинні супроводжуватися інструкціями, які містять такі відомості:

1) дані, наведені у пункті 1.5 цього додатка, крім серійного номера чи номера партії, а також будь-яку відповідну додаткову інформацію для полегшення технічного обслуговування (наприклад, місцезнаходження організації, що займається обслуговуванням і ремонтом);

2) інструкції щодо безпечного:

введення в експлуатацію;

використання;

складання та розкладання;

технічного обслуговування (планового обслуговування та аварійного ремонту);

монтажування;

налагодження;

3) позначення небезпечних зон перед пристроями для скидання тиску (у разі необхідності);

4) інструкції з підготовки персоналу (у разі необхідності);

5) дані, що дозволяють однозначно прийняти правильне рішення щодо того, чи може одиниця обладнання певної категорії або захисна система безпечно експлуатуватися на передбачуваному місці розташування та в очікуваних умовах експлуатації;

б) електричні параметри та параметри тиску, максимальні температури поверхонь та значення інших граничних величин;

7) особливі умови використання, зокрема дані про можливе неправильне використання, яке, як свідчить досвід, може відбутися (у разі необхідності);

8) суттєві характеристики інструментів, які можуть застосовуватися до обладнання або захисної системи (у разі необхідності).

В інструкціях повинні міститися креслення і схеми, необхідні для введення в експлуатацію, обслуговування, інспектування, перевірки правильності функціонування та, де це доцільно, — ремонту обладнання або захисної системи, а також всі необхідні вказівки, зокрема щодо безпечності.

Документація, в якій описується обладнання або захисна система, не повинна суперечити інструкціям стосовно цілей безпечності.

Вибір матеріалів

1.7. Матеріали, що використовуються для виготовлення обладнання та захисних систем, не повинні призводити до вибуху в умовах передбачуваних експлуатаційних навантажень.

1.8. У межах умов експлуатації, встановлених виробником, повинна бути унеможливлена реакція між використаними матеріалами та компонентами потенційно вибухонебезпечного середовища, що може порушити вибухозахист.

1.9. Матеріали повинні вибиратися таким чином, щоб можливі зміни їх характеристик та їх сумісності з іншими матеріалами не призводили до ушкодження захищеності. Зокрема, повинна належним чином враховуватися корозійна стійкість матеріалів та зносостійкість, електрична провідність, механічна міцність, стійкість до старіння і впливу коливань температури.

Проектування і виготовлення

1.10. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися і виготовлятися з урахуванням технологічних знань вибухозахисту таким чином, щоб вони могли безпечно функціонувати протягом передбачуваного строку служби.

1.11. Компоненти, призначені для вмонтування або використання як запасні частини обладнання та захисних систем, повинні проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб за умови виконання монтажу згідно з інструкціями виробника вони безпечно виконували свої функції щодо забезпечення вибухозахисту.

Закриті конструкції і запобігання витокам

1.12. Обладнання, яке може виділяти горючі гази або пил, повинне за можливості мати закриту конструкцію.

Якщо обладнання має отвори або негерметичні з'єднання, вони повинні (наскільки це можливо) проектуватися таким чином, щоб виділення газів або пилу не призводило до виникнення вибухонебезпечного середовища за межами обладнання.

Отвори в обладнанні, призначені для впускання або випускання горючих матеріалів, повинні (наскільки це можливо) проектуватися і обладнуватися таким чином, щоб обмежувати витік горючих матеріалів під час наповнення або спорожнення.

Відкладення пилу

1.13. Обладнання та захисні системи, призначені для використання в зонах, де можливе відкладення пилу, повинні проектуватися таким чином, щоб шар пилу на їх поверхні не запалювався.

Відкладення пилу повинно обмежуватися (за можливості). Обладнання та захисні системи повинні бути такими, щоб їх легко можна було очистити від пилу.

Температура поверхонь частин обладнання повинна бути значно нижчою за температуру тління шару пилу.

Необхідно враховувати товщину відкладеного шару пилу та за доцільності вживати заходів для обмеження температури з метою запобігання накопиченню тепла.

Додаткові засоби захисту

1.14. Обладнання та захисні системи, які можуть піддаватися певним видам зовнішнього впливу, повинні у разі необхідності оснащатися додатковими засобами захисту.

Обладнання повинне витримувати певні види зовнішнього впливу без негативного впливу на вибухозахист.

Безпечне відкривання

1.15. Якщо обладнання та захисні системи розміщені в оболонці чи закритому контейнері, які самі є частиною засобу вибухозахисту, така оболонка чи контейнер повинні відкриватися тільки за допомогою спеціального інструменту або із застосуванням відповідних заходів безпеки.

Захист від інших небезпек

1.16. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб:

унеможливити небезпеку одержання фізичної травми, яка може виникнути в результаті прямого або непрямого контакту;

забезпечити відсутність нагрівання або випромінювання доступних частин обладнання, що можуть спричинити небезпеку;

виключити імовірну небезпеку неелектричного характеру;

убезпечити від імовірної небезпеки, спричиненої перевантаженням обладнання.

Якщо ризики щодо обладнання та захисних систем, зазначені в цьому пункті, розглядаються в інших законодавчих актах (в цілому або частково), положення Технічного регламенту не застосовуються до такого обладнання та захисних систем і зазначених ризиків або застосування припиняється з дати застосування конкретних законодавчих актів.

Перевантаження обладнання

1.17. З метою запобігання небезпечному перевантаженню обладнання необхідно на стадії проектування передбачати використання вбудованих засобів вимірювань, регулюючих і контролюючих пристроїв, таких як автомати захисту від надструмів, обмежувачів температури, диференціальних реле тиску, витратомірів, реле часу, індикаторів перевищення швидкості та/або аналогічних типів контролюючих пристроїв.

Вибухонепроникні оболонки

1.18. Якщо частини обладнання, що можуть спричинити займання вибухонебезпечного середовища, розміщені в оболонці, повинні бути вжиті заходи для забезпечення здатності оболонки витримувати тиск, що утворюється під час вибуху вибухонебезпечної суміші всередині неї, та недопущення передавання вибуху у вибухонебезпечне середовище ззовні оболонки.

Потенційні джерела займання

Небезпека, пов'язана з різними джерелами займання

1.19. Не допускається виникнення можливих джерел займання, таких як іскріння, полум'я, електричні дуги, високі температури поверхні, акустична енергія, оптичне випромінювання, електромагнітні хвилі тощо.

Небезпеки, пов'язані із статичною електрикою

1.20. Відповідні заходи повинні бути вжиті для запобігання утворенню електростатичних зарядів, здатних викликати небезпечні розряди.

Небезпеки, пов'язані з блукаючими струмами і струмами витоку

1.21. Необхідно запобігти виникненню в електропровідних частинах устаткування блукаючих струмів і струмів витоку, які можуть призвести до появи, наприклад, небезпечної корозії, перегріву поверхонь або іскор, здатних спричинити займання.

Небезпеки, пов'язані з перегрівом

1.22. На стадії проектування необхідно запобігати (за можливості) перегріву в результаті тертя або ударів, що виникає, наприклад, між матеріалами і частинами, що контактують один з одним під час обертання, або внаслідок попадання сторонніх предметів.

Небезпеки, пов'язані з операціями щодо компенсації тиску

1.23. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися або оснащатися вбудованими вимірювальними, контролюючими і регулюючими пристроями таким чином, щоб компенсації тиску не створювали ударних хвиль або компресій, що можуть стати причиною займання.

Небезпеки, пов'язані із впливом ззовні

1.24. Обладнання та захисні системи повинні проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб були здатні виконувати передбачені для них функції повністю безпечно, навіть в нестійких умовах навколишнього природного середовища, та за наявності зовнішньої напруги, вологості, вібрацій, забруднення та інших зовнішніх впливів у межах експлуатаційних умов, що встановлені виробником.

1.25. Частина, що використовуються в обладнанні, повинні відповідати передбаченим механічним і тепловим навантаженням та бути здатні витримувати вплив існуючих або передбачуваних агресивних речовин.

Вимоги до захисних пристроїв

1.26. Захисні пристрої повинні функціонувати незалежно від будь-якого вимірювального та/або контрольних пристроїв, необхідних для роботи.

Відмова захисного пристрою повинна виявлятися за допомогою відповідних технічних засобів та за можливості швидко для забезпечення мінімальної ймовірності виникнення небезпечних подій.

Загалом повинен застосовуватися принцип безпеки до відмов.

Аварійне вимикання повинне запускати в дію відповідні пристрої керування без проміжної команди програмного управління.

1.27. У випадку відмови захисного пристрою обладнання та/або захисні системи повинні залишатися захищеними (де це можливо).

1.28. Засоби аварійної зупинки захисних пристроїв повинні бути (наскільки це можливо) оснащені пристроєм блокування повторного пуску. Відновлення їх нормальної роботи новою командою пуску повинно бути можливе лише після свідомого перезапуску пристрою блокування повторного пуску.

Блоки управління та індикації

1.29. Якщо застосовуються блоки управління та індикації, вони повинні проектуватися згідно з ергономічними принципами з метою досягнення максимально можливого рівня експлуатаційної безпеки стосовно ризику виникнення вибуху.

Вимоги до пристроїв з вимірювальною функцією, призначених для вибухозахисту

1.30. Оскільки пристрої з вимірювальною функцією, призначені для вибухозахисту, належать до обладнання, що використовується у вибухонебезпечних середовищах, вони повинні проектуватися і виготовлятися з урахуванням передбачуваних експлуатаційних вимог та спеціальних умов використання.

1.31. У разі необхідності повинна бути забезпечена можливість перевірки точності показань і справності пристроїв з вимірювальною функцією.

1.32. Під час проектування пристроїв з вимірювальною функцією повинен закладатися коефіцієнт безпеки, який гарантує з урахуванням експлуатаційних умов монтажу та можливих відхилень вимірювальної системи, що поріг спрацювання попереджувальної сигналізації достатньою мірою віддалений від межі вибуховості та/або займання вибухонебезпечних середовищ.

Ризики, пов'язані з програмним забезпеченням

1.33. Під час проектування програмно-керованого обладнання, захисних систем і захисних пристроїв особлива увага повинна приділятися ризикам, пов'язаним з помилками в програмі.

Інтеграція вимог безпеки щодо систем

1.34. Для обладнання та захисних систем, задіяних в автоматизованих процесах, повинна бути передбачена можливість їх ручного відключення у разі відхилення від експлуатаційних умов, якщо це не погіршує безпечність.

1.35. У разі приведення в дію системи аварійного відключення накопичена енергія повинна розсіюватися якомога швидко та безпечно або бути локалізована у такий спосіб, щоб надалі не являти небезпеку.

Ця вимога не застосовується до накопиченої електрохімічної енергії.

Небезпеки, пов'язані з порушенням електроживлення

1.36. Якщо обладнання та захисні системи можуть створювати додаткові ризики у разі порушення електроживлення, повинна бути забезпечена можливість підтримання їх у безпечному робочому стані незалежно від решти технологічної установки.

Небезпеки, пов'язані із з'єднаннями

1.37. Обладнання та захисні системи повинні оснащатися відповідними кабельними та трубними вводами.

Якщо обладнання та захисні системи призначені для використання в поєднанні з іншим обладнанням та захисними системами, їх взаємне з'єднання повинно бути безпечним.

Розміщення пристроїв попередження, які є частинами обладнання

1.38. Якщо обладнання або захисні системи оснащені приладами виявлення чи попереджувальної сигналізації з метою здійснення контролю виникнення вибухонебезпечних середовищ, вони повинні бути забезпечені необхідними інструкціями для розміщення такого обладнання у відповідних місцях.

2. Додаткові вимоги до обладнання

Вимоги до обладнання категорії M1 групи I

2.1. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб джерела займання не ставали активними навіть у разі рідкісних аварій, що стосуються обладнання.

Обладнання повинне оснащатися такими засобами захисту:

у випадку відмови одного із засобів захисту необхідний рівень захисту забезпечується принаймні другим незалежним засобом захисту;

необхідний рівень захисту забезпечується у випадку двох несправностей, що виникають незалежно одна від одної.

У разі необхідності таке обладнання повинне оснащатися додатковими спеціальними засобами захисту.

Обладнання повинне залишатися функціонуючим у випадку наявності вибухонебезпечного середовища.

2.2. У разі необхідності обладнання повинне проектуватися таким чином, щоб пил не міг проникнути в нього.

2.3. Для недопущення займання пилу, що перебуває в завислому стані, температура поверхонь частин обладнання повинна бути значно нижчою температури займання очікуваних пилоповітряних сумішей.

2.4. Обладнання повинне проектуватися таким чином, щоб відкривання частин обладнання, які можуть бути джерелами займання, було можливо тільки у відключеному стані або за умов іскробезпечності. Якщо відключення обладнання не є можливим, виробник повинен нанести на частину обладнання, що відкривається, попереджувальний напис.

У разі необхідності обладнання повинне оснащатися відповідними додатковими системами блокування.

Вимоги до обладнання категорії M2 групи I

2.5. Обладнання повинне оснащатися засобами захисту, що запобігають виникненню активних джерел займання під час його функціонування в нормальному режимі роботи, а також у випадку більш жорстких умов роботи, які, зокрема, пов'язані з недбалим поводженням та зміною умов навколишнього природного середовища.

Зазначене обладнання призначене для знеструмлення у випадку наявності вибухонебезпечного середовища.

2.6. Обладнання повинне проектуватися таким чином, щоб відкривання частин обладнання, які можуть бути джерелами займання, було можливе тільки у відключеному стані або після деактивації відповідних систем блокування. Якщо відключення обладнання не є можливим, виробник повинен нанести на частину обладнання, що відкривається, попереджувальний напис.

2.7. Обладнання, вибухонебезпека якого пов'язана з пилом, повинне відповідати вимогам, що застосовуються до обладнання категорії M1 групи I.

3. Вимоги до обладнання групи II

Вимоги до обладнання категорії I групи II

Вибухонебезпечні середовища, що викликані газами, парами або туманами

3.1. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб джерела займання не ставали активними навіть у разі рідкісних аварій, що стосуються обладнання.

Обладнання повинне оснащатися засобами захисту, щоб:

у випадку відмови одного із засобів захисту необхідний рівень захисту забезпечувався принаймні другим незалежним засобом захисту;

необхідний рівень захисту забезпечувався у випадку двох несправностей, що виникають незалежно одна від одної.

3.2. Для обладнання, в якого можливе нагрівання поверхонь, повинні бути вжиті заходи для недопущення перевищення встановлених максимальних температур поверхонь навіть у найбільш несприятливих умовах.

При цьому необхідно враховувати підвищення температури, що обумовлене накопиченням тепла та хімічними реакціями.

3.3. Обладнання повинне проектуватися таким чином, щоб відкривання частин обладнання, які можуть бути джерелами займання, було можливе тільки у відключеному стані або за умов іскробезпечності. Якщо відключення обладнання не є можливим, виробник повинен нанести на частину обладнання, що відкривається, попереджувальний напис.

У разі необхідності обладнання повинне оснащатися відповідними додатковими системами блокування.

Вибухонебезпечні середовища, що створені пилоповітряними сумішами

3.4. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб займання пилоповітряної суміші не відбувалося навіть у разі рідкісних аварій, що стосується обладнання.

Обладнання повинне оснащатися засобами захисту таким чином, щоб:

у випадку відмови одного із засобів захисту необхідний рівень захисту забезпечувався принаймні другим незалежним засобом захисту;

необхідний рівень захисту забезпечувався у випадку двох несправностей, що виникають незалежно одна від одної.

3.5. У разі необхідності обладнання повинне проектуватися таким чином, щоб пил міг проникати в обладнання або виділятися з нього лише через передбачені для цього спеціальні місця.

Ця вимога поширюється також на кабельні вводи та з'єднувальні деталі.

3.6. Для недопущення займання пилу, що перебуває в завислому стані, температура поверхонь частин обладнання повинна бути значно нижчою температури займання очікуваних пилоповітряних сумішей.

3.7. До частин обладнання, що відкриваються, мають застосовуватися вимоги, визначені в пункті 3.3 цього додатка.

Вимоги до обладнання категорії 2 групи II

Вибухонебезпечні середовища, що створюються газами,
парами або туманами

3.8. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб запобігати виникненню джерел займання навіть у разі пошкоджень або експлуатаційних несправностей обладнання, які часто трапляються та зазвичай можуть бути передбачені.

3.9. Частини обладнання повинні проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб температура їх поверхонь не перевищувала встановленого значення навіть у випадку ризиків, що виникають внаслідок передбачених виробником аварійних ситуацій.

3.10. Обладнання повинне проектується таким чином, щоб відкривання частин обладнання, які можуть бути джерелом займання, було можливе тільки у відключеному стані або після деактивації відповідних систем блокування. Якщо відключення обладнання не є можливим, виробник повинен нанести на частини обладнання, що відкриваються, попереджувальний напис.

Вибухонебезпечні середовища, що створюються
пилоповітряними сумішами

3.11. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб запобігати займанню пилоповітряних сумішей навіть у разі пошкоджень або експлуатаційних несправностей обладнання, які часто трапляються та зазвичай можуть бути передбачені.

3.12. Температура поверхонь частин обладнання повинна відповідати вимогам, встановленим в пункті 3.6 цього додатка.

3.13. Рівень захищеності обладнання від пилу повинен відповідати вимогам, що встановлені в пункті 3.5 цього додатка.

3.14. Рівень безпеки відкривання частин обладнання повинен відповідати вимогам, встановленим у пункті 3.10 цього додатка.

Вимоги до обладнання категорії 3 групи II

Вибухонебезпечні середовища, що створюються газами, парами або туманами

3.15. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб запобігати очікуваним джерелам займання, які можуть виникати у нормальному режимі роботи.

3.16. Температура поверхонь обладнання не повинна перевищувати встановлену максимальну температуру поверхні в передбачених експлуатаційних умовах. Більш висока температура у виняткових обставинах може бути дозволена лише в разі, коли виробником приймаються спеціальні додаткові міри захисту.

Вибухонебезпечні середовища, що створюються пилоповітряними сумішами

3.17. Обладнання повинне проектуватися і виготовлятися таким чином, щоб пилоповітряні суміші не могли запалюватися від передбачуваних джерел займання, які можуть існувати в нормальному режимі роботи.

3.18. До температури поверхонь частин обладнання застосовуються вимоги, встановлені в пункті 3.6 цього додатка.

3.19. Обладнання, зокрема кабельні вводи і з'єднувальні деталі, повинне бути виготовлене таким чином, щоб пил з урахуванням розмірів його частинок не міг утворювати вибухонебезпечні суміші з повітрям або небезпечних накопичень всередині обладнання.

4. Додаткові вимоги до захисних систем

4.1. Розміри захисних систем повинні бути такими, щоб знижувати вплив від вибуху до належного рівня безпеки.

4.2. Захисні системи повинні проектуватися та мати можливість встановлюватися таким чином, щоб запобігати поширенню вибуху через ланцюгові реакції або щоб спалахи і зароджувані вибухи не призводили до детонацій.

4.3. У разі порушення електроживлення захисні системи повинні зберігати свою здатність до функціонування протягом періоду часу, достатнього для уникнення небезпечної події.

4.4. Захисні системи не повинні виходити з ладу внаслідок стороннього втручання.

5. Планування та проектування

Характеристики матеріалів

5.1. Для вибору матеріалів з належними характеристиками на етапі проектування захисних систем повинні враховуватися максимальний тиск і температура, які визначаються передбачуваним тиском вибуху, що відбувається за екстремальних експлуатаційних умов, та очікуваним нагрівом від полум'я.

5.2. Захисні системи, що розроблені для протидії чи стримування вибухів, повинні бути здатними витримувати виникаючу ударну хвилю без порушення цілісності системи.

5.3. Приладдя, що приєднується до захисних систем, повинне бути здатним витримувати очікуваний максимальний тиск вибуху без втрати його працездатності.

5.4. Під час планування і проектування захисних систем повинні враховуватися вплив від створюваного тиску у периферійному обладнанні та приєднаному трубопроводі.

Системи скидання тиску

5.5. Якщо є ймовірність того, що навантаження на захисні системи перевищать міцність їх конструкції, в проекті захисної системи повинно бути передбачено застосування відповідних пристроїв скидання тиску, які не створюватимуть небезпеки для людей, що перебувають поряд.

Системи придушення вибуху

5.6. Системи придушення вибуху повинні плануватися та проектуватися таким чином, щоб вони реагували на зароджуваний вибух, якщо трапляється, на самій можливій ранній стадії та протидіяли йому з найкращою ефективністю з належним урахуванням максимальної швидкості підвищення тиску та максимального тиску вибуху.

Системи обмеження вибуху

5.7. Системи обмеження вибуху, призначені для якнайшвидшого вимкнення певного обладнання в разі зародження вибуху за допомогою відповідних пристроїв, повинні плануватися та проектуватися таким чином, щоб залишатися стійкими до передачі внутрішнього полум'я та зберігати механічну міцність в умовах експлуатації.

5.8. Захисні системи повинні бути придатні до інтегрування в електричне коло з прийнятним порогом спрацювання попереджувальної сигналізації таким чином, щоб у разі необхідності припинялися подача і випуск продукції, а також вимикалися ті частини устаткування, які вже не можуть функціонувати безпечно.

МОДУЛЬ В (експертиза типу)

1. Експертиза типу є частиною процедури оцінки відповідності, в якій призначений орган з оцінки відповідності (далі — призначений орган) досліджує технічний проект продукції та перевіряє і засвідчує, що технічний проект продукції відповідає вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до неї.

2. Експертиза типу виконується з проведенням обстеження зразка завершеної продукції (експертиза типового зразка), що є репрезентативним для передбачуваного виробництва.

3. Виробник подає заявку на експертизу типу лише одному призначеному органу за своїм вибором, в якій зазначається найменування та адреса виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником — також його найменування і адреса та інформація про те, що така заявка не подана до жодного іншого призначеного органу, до якої додаються:

1) технічна документація, яка дає можливість оцінити відповідність продукції застосовним вимогам Технічного регламенту і включає належний аналіз та оцінку ризику (ризиків). У технічній документації зазначаються застосовні вимоги та охоплені, наскільки це стосується такої оцінки, питання проектування, виробництва та функціонування продукції. Технічна документація має містити зокрема такі елементи:

загальний опис продукції;

ескізний проект, виробничі креслення та схеми компонентів, складальних вузлів, електричних кіл тощо;

описи та пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень і схем та функціонування продукції;

список застосованих повністю чи частково стандартів з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, а у разі, коли зазначені стандарти не були застосовані, — описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, а також список інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування стандартів з переліку національних стандартів у технічній документації повинні бути зазначені ті частини, які були застосовані;

результати виконаних проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;

протоколи випробувань;

2) зразки продукції, що є репрезентативними для передбаченого виробництва. Призначений орган може затребувати додаткові зразки продукції, якщо це необхідно для виконання програми випробувань.

4. Призначений орган:

проводить експертизу технічної документації і перевіряє, що зразок (зразки) продукції було виготовлено відповідно до технічної документації, та визначає елементи зразка (зразків) продукції, що були розроблені згідно із застосованими положеннями відповідних стандартів із переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, а також елементи, що були розроблені відповідно до інших технічних специфікацій;

проводить відповідні дослідження і випробування або доручає їх проведення з метою перевірки того, що у разі обрання виробником для застосування рішення відповідних стандартів з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, вони були застосовані правильно;

проводить відповідні дослідження і випробування або доручає їх проведення з метою перевірки того, що у разі незастосування виробником рішень з відповідних стандартів з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, прийняті виробником рішення про застосування інших відповідних технічних специфікацій відповідають відповідним суттєвим вимогам Технічного регламенту;

погоджує з виробником місце проведення досліджень і випробувань.

5. Призначений орган складає звіт про оцінку, в якому наводяться дані про дії, виконані згідно з пунктом 4 цього додатка, та їх результати. Призначений орган може оприлюднити (повністю або частково) зміст зазначеного звіту лише за згодою виробника, за винятком випадків, коли призначений орган виконує свої зобов'язання перед органом, що призначає.

Без шкоди для своїх обов'язків стосовно органу, що призначає, призначений орган оприлюднює (повністю або частково) зміст зазначеного звіту лише за згодою виробника.

6. У разі коли типовий зразок продукції відповідає вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до певної продукції, призначений орган повинен видати виробнику сертифікат експертизи типу. У цьому сертифікаті повинно зазначатися найменування і місцезнаходження виробника, висновки за результатами експертизи, умови чинності сертифіката (якщо такі є) та дані, необхідні для ідентифікації затвердженого типу. До сертифіката експертизи типу можуть додаватися один чи більше додатків.

У сертифікаті експертизи типу та додатках до нього повинна міститися вся відповідна інформація, яка дає змогу оцінювати відповідність виготовленої продукції дослідженому типовому зразку, що прошов експертизу, та здійснювати контроль під час експлуатації.

У разі коли типовий зразок продукції не відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту, призначений орган відмовляє у видачі сертифіката експертизи типу та повідомляє про це заявнику з наданням докладного обґрунтування своєї відмови.

7. Призначений орган повинен постійно відслідковувати будь-які зміни загально визнаного рівня сучасного розвитку науки і техніки, які можуть вказувати на те, що затверджений тип продукції вже не відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту, та повинен визначити, чи такі зміни

потребують подальшого вивчення. Якщо це так, призначений орган повинен повідомити про це виробнику.

Виробник повинен інформувати призначений орган, який зберігає технічну документацію стосовно сертифіката експертизи типу, про всі модифікації затвердженого типу, що можуть вплинути на відповідність продукції суттєвим вимогам Технічного регламенту або на умови чинності цього сертифіката. Такі модифікації потребують додаткового затвердження у формі доповнення до первинного сертифіката експертизи типу.

8. Призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про видані або скасовані ним сертифікати експертизи типу та/або будь-які доповнення до них, а також періодично чи на запит органу, що призначає, надавати йому список таких сертифікатів та/або будь-яких доповнень до них, у видачі яких він відмовив або дію яких зупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про сертифікати експертизи типу та/або будь-які доповнення до них, у видачі яких він відмовив або дію яких зупинив чи встановив щодо них інші обмеження, а також на їх запит — про видані ним сертифікати та/або доповнення до них.

Орган, що призначає, відповідні органи державного ринкового нагляду та інші призначені органи мають право за запитами одержувати копію сертифікатів експертизи типу та/або доповнень до них, копію технічної документації та результати досліджень, проведених призначеним органом. Призначений орган зберігає копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього, а також технічний файл, в якому міститься подана виробником документація, до закінчення строку дії такого сертифіката.

9. Виробник повинен зберігати копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього разом з технічною документацією для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг.

10. Уповноважений представник виробника може подати заявку згідно з пунктом 3 цього додатка та виконувати обов'язки, визначені в пунктах 7 та 9 цього додатка, за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ D
(відповідність типу на основі забезпечення
якості виробничого процесу)

1. Відповідність типу на основі забезпечення якості виробничого процесу є частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2 і 5 цього додатка, та гарантує і декларує під свою виключну відповідальність, що певна продукція відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідає вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеної продукції.

Виробництво

2. Виробник повинен застосовувати схвалену систему управління якістю для виробництва, контролю та випробувань готової продукції, яка конкретизована в пунктах 3—7 цього додатка та підлягає нагляду, визначеному в пунктах 8—11 цього додатка.

Система управління якістю

3. Виробник подає призначеному органу з оцінки відповідності (далі — призначений орган) за вибором заявку на оцінку системи управління якістю стосовно певної продукції, в якій зазначається найменування та адреса виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником — також його найменування і адреса та інформація про те, що така заявка не подана до жодного іншого призначеного органу, до якої додаються:

- 1) уся відповідна інформація стосовно категорії продукції, що розглядається;
- 2) документація стосовно системи управління якістю;
- 3) технічна документація щодо затвердженого типу продукції та копія сертифіката експертизи типу.

4. Система управління якістю повинна гарантувати відповідність продукції типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані у вигляді політик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю має забезпечувати однозначне тлумачення програм, планів, настанов і записів щодо якості.

Зазначена документація повинна містити, зокрема, належний опис:

організаційної структури, обов'язків та повноважень керівництва стосовно контролю якості продукції;

відповідних методів виробництва, контролю якості та забезпечення якості, процесів і системних заходів, які будуть застосовуватися;

досліджень і випробувань, які будуть проводитися до, під час та після виробництва, а також періодичності їх проведення;

записів щодо якості виробничого процесу та/або продукції (протоколи контролю та результати випробувань, дані калібрувань, звітів про кваліфікацію відповідного персоналу та інше);

засобів моніторингу, за допомогою яких досягається необхідний рівень якості продукції та ефективного функціонування системи управління якістю.

5. Призначений орган повинен оцінити систему управління якістю з метою визначення рівня її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка.

Призначений орган повинен припускати відповідність вимогам, наведеним у пункті 4 цього додатка, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам стандарту з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту.

Група з проведення аудиту, крім членів з досвідом стосовно систем управління якістю, повинна мати у своєму складі принаймні одного члена з досвідом оцінювання відповідної продукції та технології її виробництва, а також знаннями застосованих вимог Технічного регламенту. Проведення аудиту повинно включати відвідування підприємств виробника з метою їх оцінки. Група з проведення аудиту повинна оцінити технічну документацію, зазначену в абзаці сьомому пункту 4 цього додатка, з метою перевірки здатності виробника визначати відповідні вимоги Технічного регламенту та проводити дослідження, необхідні для забезпечення відповідності продукції таким вимогам.

Призначений орган повинен повідомити виробнику про своє рішення. Зазначене повідомлення повинно містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення за результатами оцінки.

6. Виробник повинен виконувати зобов'язання, що виникають в результаті схвалення системи управління якістю, та підтримувати її в адекватному та ефективному стані.

7. Виробник зобов'язаний повідомляти призначеному органу, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни у системі управління якістю.

Призначений орган повинен оцінити будь-які запропоновані зміни та прийняти рішення щодо того, чи буде змінена система управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка, чи необхідно провести повторну оцінку.

Призначений орган повинен повідомити виробнику про своє рішення. Зазначене повідомлення повинно містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення за результатами оцінки.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

8. Призначений орган здійснює нагляд з метою пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, що виникають в результаті схвалення системи управління якістю.

9. Для цілей оцінки виробник зобов'язаний надавати призначеному органу доступ до місць виробництва, контролю, випробувань і зберігання продукції, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

документацію щодо системи управління якістю;

записи щодо якості (протоколи контролю та результати випробувань, дані калібрувань, звіти стосовно кваліфікації відповідного персоналу тощо).

10. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані та застосовує систему управління якістю, та надавати виробнику звіт про аудит.

11. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань призначений орган може у разі потреби проводити випробування продукції або доручати їх проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен надавати виробнику звіт про відвідування, а у разі проведення випробувань — протокол випробувань.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам,
декларація про відповідність та заява про відповідність

12. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожну одиницю продукції (крім компонентів), що відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту, які поширюються на цю продукцію.

13. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції (крім компонентів) та зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка продукції цієї моделі. У декларації про відповідність повинна бути ідентифікована модель продукції, для якої її було складено. Кожен виріб (крім компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

14. Виробник складає в письмовій формі заяву про відповідність для кожної моделі компонента та зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка компонента цієї моделі. У заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої її було складено. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

15. Виробник повинен протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг зберігати для надання органам ринкового нагляду:

документацію, зазначену в пункті 3 цього додатка;

інформацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 7 цього додатка;

рішення та звіти призначеного органу, зазначені в пунктах 7, 10 та 11 цього додатка.

16. Призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про системи управління якістю, які були схвалені або схвалення яких були скасовані, а також періодично чи на запит органу, що призначає, надавати йому список систем управління якістю, у схваленні яких відмовлено або дію яких зупинено чи іншим чином обмежено.

Призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про системи управління якістю, у схваленні яких відмовлено або дію яких зупинено чи які скасовано або встановлено щодо них інші обмеження, а також на їх запит — про системи управління якістю, які були схвалені.

Уповноважений представник

17. Уповноважений представник виробника може подати заявку згідно з пунктом 3 цього додатка та виконувати обов'язки, визначені в пунктах 7 та 12—15 цього додатка, за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ F
(відповідність типу на основі перевірки продукції)

1. Відповідність типу на основі перевірки продукції є частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2 і 6—8 цього додатка, та гарантує і декларує під свою виключну відповідальність, що певна продукція, до якої було застосовано вимоги пункту 3 цього додатка, відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, і вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеної продукції.

Виробництво

2. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес та контроль за ним забезпечували відповідність виготовленої продукції затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, і вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеної продукції.

Перевірка

3. Призначений орган з оцінки відповідності (далі — призначений орган), обраний виробником, проводить належні дослідження і випробування з метою перевірки відповідності продукції затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам Технічного регламенту.

Дослідження і випробування для перевірки відповідності продукції відповідним вимогам проводяться шляхом дослідження та випробування кожної одиниці продукції, як зазначено в пунктах 4 і 5 цього додатка.

Перевірка відповідності шляхом дослідження та
випробування кожної одиниці продукції

4. Кожна одиниця продукції повинна бути окремо досліджена та підлягає належним випробуванням, які визначені у відповідному стандарті(ах) з переліку національних стандартів, зазначеного у пункті 38 Технічного регламенту, та/або рівноцінним випробуванням, встановленим у відповідних технічних специфікаціях, з метою перевірки їх відповідності затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам Технічного регламенту.

У разі відсутності таких стандартів відповідний призначений орган повинен прийняти рішення про те, які відповідні випробування мають бути проведені.

5. Призначений орган повинен видати сертифікат відповідності на підставі проведених досліджень та випробувань та нанести свій ідентифікаційний номер на кожну затверджену одиницю продукції або доручити його нанесення під свою відповідальність.

Виробник повинен зберігати сертифікати відповідності для надання на запити органів державного ринкового нагляду для інспекційних цілей протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка продукції цієї моделі.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам,
декларація про відповідність та заява про відповідність

6. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожну одиницю продукції (за винятком компонентів), що відповідає затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

7. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції (крім компонентів) та зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка продукції цієї моделі (крім компонентів). У декларації про відповідність повинна бути ідентифікована модель продукції, для якої її було складено. Кожен виріб (крім компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

У разі надання призначеним органом, зазначеним у пункті 3 цього додатка, згоди та під його відповідальність виробник також може наносити ідентифікаційний номер цього призначеного органу на продукцію (крім компонентів).

8. Виробник складає письмову заяву про відповідність для кожної моделі компонента та зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка компонента цієї моделі. У заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої її було складено. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

9. За згодою призначеного органу та під його відповідальність виробник може наносити ідентифікаційний номер цього призначеного органу на продукцію в процесі виробництва.

Уповноважений представник

10. Обов'язки виробника від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення цих обов'язків у дорученні. Уповноважений представник не може виконувати обов'язки виробника, визначені в пункті 2 цього додатка.

МОДУЛЬ С1

(відповідність типу на основі внутрішнього контролю виробництва з випробуваннями продукції під наглядом)

1. Відповідність типу на основі внутрішнього контролю виробництва з випробуваннями продукції під наглядом є частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2—4 цього додатка, та гарантує і декларує під свою виключну відповідальність, що певна продукція відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та Технічному регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеної продукції.

Виробництво

2. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовленої продукції типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеної продукції.

Контроль продукції

3. З метою перевірки відповідності продукції типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам Технічного регламенту виробник або особа, що діє від його імені, повинні для кожної виготовленої одиниці продукції провести одне чи кілька випробувань одного або кількох визначених показників продукції. Відповідальність за проведення зазначених випробувань несе призначений орган з оцінки відповідності, обраний виробником.

Виробник під відповідальність призначеного органу з оцінки відповідності наносить його ідентифікаційний номер у процесі виробництва.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам,
декларація про відповідність та заява про відповідність

4. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам на кожну одиницю продукції (крім компонентів), що відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

5. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для моделі продукції (крім компонентів) та зберігає її для надання на запити органам державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка цієї моделі. У декларації про відповідність повинна бути ідентифікована модель продукції, для якої її було складено. Кожен виріб (крім компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

6. Виробник складає письмову заяву про відповідність для кожної моделі компонента та зберігає її для надання на запити органам державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка компонента цієї моделі. В заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої ця заява була складена. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

Уповноважений представник

7. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 4—6 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ Е
(відповідність типу на основі забезпечення якості продукції)

1. Відповідність типу на основі забезпечення якості продукції є частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2 і 12—14 цього додатка, та гарантує і декларує під свою виключну відповідальність, що певна продукція відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеної продукції.

Виробництво

2. Виробник застосовує схвалену систему управління якістю для контролю та випробувань готової продукції, яка зазначена в пунктах 3—7 цього додатка та підлягає нагляду згідно з пунктами 8—11 цього додатка.

Система управління якістю

3. Виробник подає обраному ним призначеному органу з оцінки відповідності (далі — призначений орган) заявку на оцінку своєї системи управління якістю стосовно певної продукції, в якій зазначається найменування та адреса виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником — також його найменування і адреса та інформація про те, що така заявка не подана до жодного іншого призначеного органу, до якої додаються:

уся відповідна інформація щодо заявленої категорії продукції;

документація щодо системи управління якістю;

технічна документація стосовно затвердженого типу та копію сертифіката експертизи типу.

4. Система управління якістю повинна гарантувати відповідність продукції типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані у вигляді політик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю повинна давати можливість однозначного тлумачення програм, планів, настанов і записів щодо якості.

Ця документація повинна містити, зокрема, належний опис:

цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язків і повноважень керівництва стосовно якості продукції;

досліджень і випробувань, які будуть проводитися після виготовлення;

записів щодо якості виробничого процесу та/або продукції (протоколи контролю та результати випробувань, дані калібрувань, протоколи стосовно кваліфікації відповідного персоналу тощо);

засобів моніторингу, за допомогою яких досягається необхідний рівень ефективного функціонування системи управління якістю.

5. Призначений орган повинен оцінити систему управління якістю з метою визначення рівня її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка.

Призначений орган повинен припускати відповідність вимогам, зазначеним у пункті 4 цього додатка, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам стандарту з переліку національних стандартів, зазначеного у пункті 38 Технічного регламенту.

Група з аудиту, крім членів, які мають досвід з оцінки систем управління якістю, повинна мати у своєму складі принаймні одного члена, який має досвід оцінювання відповідної продукції та технології її виготовлення, а також знання застосовних вимог Технічного регламенту. Проведення аудиту повинно включати відвідування підприємств виробника для здійснення оцінки. Група з аудиту повинна проаналізувати технічну документацію, зазначену в абзаці шостому пункту 3 цього додатка, з метою перевірки здатності виробника визначати відповідні вимоги Технічного регламенту та проводити дослідження, необхідні для забезпечення відповідності продукції таким вимогам.

Призначений орган повинен повідомити виробнику про своє рішення. Зазначене повідомлення повинно містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення за результатами оцінки.

6. Виробник повинен виконувати обов'язки, пов'язані із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю, та підтримувати її в адекватному та ефективному стані.

7. Виробник зобов'язаний повідомляти призначеному органу, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни у системі управління якістю.

Призначений орган повинен оцінити будь-які запропоновані зміни та прийняти рішення щодо того, чи буде змінена система управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у 4 цього додатка, чи необхідно провести повторну оцінку.

Призначений орган повинен повідомити виробнику про своє рішення. Зазначене повідомлення повинно містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення за результатами оцінки.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

8. Призначений орган здійснює нагляд з метою пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, пов'язаних із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю.

9. Для досягнення цілей оцінки виробник зобов'язаний надавати призначеному органу доступ до місць виробництва, контролю, випробувань і зберігання продукції, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

документацію системи управління якістю;

записи щодо якості виробничого процесу та/або продукції (протоколи контролю та результати випробувань, дані калібрувань, звіти стосовно кваліфікації відповідного персоналу та інше).

10. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані і застосовує систему управління якістю, а також надавати виробнику звіт про аудит.

11. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань призначений орган у разі потреби може проводити випробування продукції або доручати їх проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен надавати виробнику звіт про відвідування, а в разі проведення випробувань — також протокол випробувань.

Маркування знаком відповідності технічним
регламентам, декларація про відповідність
та заява про відповідність

12. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам і під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 3 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожен одиницю продукції (крім компонентів), що відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

13. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції (крім компонентів) та зберігає її для надання на запити органам державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка продукції цієї моделі. У декларації про відповідність повинна бути ідентифікована модель продукції, для якої її було складено. Кожен виріб (крім компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

14. Виробник складає письмову заяву про відповідність для кожної моделі компонента та зберігає її для надання на запити органам державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка компонента цієї моделі. В заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої ця заява була складена. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

15. Виробник повинен протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка моделі продукції зберігати для надання на запити органів державного ринкового нагляду:

документацію, зазначену в пункті 3 цього додатка;

документацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 7 цього додатка;

рішення, звіти та протоколи призначеного органу, зазначені в пунктах 7, 10 і 11 цього додатка.

16. Призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, про системи управління якістю, які були схвалені або схвалення яких були скасовані, а також періодично чи на запит органу, що призначає, надавати йому список систем управління якістю, у схваленні яких відмовлено або дію яких зупинено чи іншим чином обмежено.

Призначений орган повинен інформувати інші призначені органи про системи управління якістю, у схваленні яких відмовлено або дію яких зупинено чи які скасовано або встановлено щодо них інші обмеження, а також на їх запит — про системи управління якістю, які були схвалені.

Уповноважений представник

17. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 3, 7, 12—15 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ А
(внутрішній контроль виробництва)

1. Внутрішній контроль виробництва є процедурою оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2—6 цього додатка, та гарантує і декларує під виключну відповідальність, що певна продукція відповідає вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеної продукції.

Технічна документація

2. Виробник розробляє технічну документацію, яка дає можливість оцінити відповідність продукції відповідним вимогам і включає належний аналіз та оцінку ризику (ризиків).

У технічній документації зазначаються застосовні вимоги та охоплені, наскільки це стосується такої оцінки, питання проектування, виробництва та функціонування продукції. Технічна документація має містити, зокрема такі елементи:

загальний опис продукції;

ескізний проект, виробничі креслення та схеми компонентів, складальних вузлів, електричних кіл тощо;

описи та пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень і схем та функціонування продукції;

список застосованих повністю чи частково стандартів з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, а в разі, коли зазначені стандарти не були застосовані, — описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, а також список інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування стандартів з переліку національних стандартів у технічній документації повинні бути зазначені ті частини, які були застосовані;

результати виконаних проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;

протоколи випробувань.

Виробництво

3. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовленої продукції технічній документації, зазначеній в пункті 2 цього додатка, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеної продукції.

Маркування знаком відповідності технічним
регламентам, декларація про відповідність
та заява про відповідність

4. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам на кожну одиницю продукції (крім компонентів), що відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

5. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної моделі продукції (крім компонентів) та зберігає її разом із технічною документацією для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка продукції цієї моделі. У декларації про відповідність повинна бути ідентифікована модель продукції, для якої її було складено. Кожен виріб (крім компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

6. Виробник складає письмову заяву про відповідність для кожної моделі компонента та зберігає її разом із технічною документацією для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка компонента цієї моделі. В заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої ця заява була складена. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

Уповноважений представник

7. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 4—6 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

МОДУЛЬ G
(відповідність на основі перевірки одиниці продукції)

1. Відповідність на основі перевірки одиниці продукції є процедурою оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 2—4 і 6—8 цього додатка, та гарантує і декларує під свою виключну відповідальність, що відповідний виріб, до якого було застосовано положення пункту 5 цього додатка, відповідає вимогам Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (далі — Технічний регламент), які застосовуються до зазначеного виробу.

Технічна документація

2. Виробник розробляє технічну документацію та надає її призначеному органу з оцінки відповідності (далі — призначений орган), зазначеному в пункті 5 цього додатка. Технічна документація дає можливість оцінити відповідність продукції застосовним вимогам Технічного регламенту і включає належний аналіз та оцінку ризику (ризиків). У технічній документації визначаються застосовні вимоги та охоплені, наскільки це стосується такої оцінки, питання проектування, виробництва та функціонування продукції. Технічна документація має містити, зокрема, такі елементи:

загальний опис продукції;

ескізний проект, виробничі креслення та схеми компонентів, складальних вузлів, електричних кіл тощо;

описи та пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень і схем та функціонування продукції;

список застосованих повністю чи частково стандартів з переліку національних стандартів, передбаченого пунктом 38 Технічного регламенту, а в разі, коли зазначені стандарти не були застосовані, — описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, а також список інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування стандартів з переліку національних стандартів у технічній документації повинні бути зазначені ті частини, які були застосовані;

результати виконаних проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;

протоколи випробувань.

3. Виробник повинен зберігати технічну документацію для надання її у разі потреби відповідним органам державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення останнього зразка продукції в обіг.

Виробництво

4. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовленого виробу застосовним вимогам Технічного регламенту.

Перевірка

5. Обраний виробником призначений орган проводить чи доручає проведення належних досліджень і випробувань, установлених у відповідних стандартах з переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції суттєвим вимогам щодо охорони здоров'я та безпечності, або рівноцінних випробувань, визначених у відповідних технічних специфікаціях, з метою оцінки відповідності виробу застосовним вимогам Технічного регламенту. У разі відсутності такого стандарту відповідний призначений орган повинен прийняти рішення щодо відповідних випробувань, які будуть проводитися.

Призначений орган повинен видати сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та нанести свій ідентифікаційний номер на затверджений виріб або доручити його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зобов'язаний зберігати сертифікати відповідності для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення виробу в обіг.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам, декларація про відповідність та заява про відповідність

6. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 5 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожен виріб (за винятком компонентів), що відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

7. Виробник складає письмову декларацію про відповідність та зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення виробу в обіг. У декларації про відповідність повинен бути ідентифікований виріб, для якого її було складено. Кожен виріб (за винятком компонентів) повинен супроводжуватися копією декларації про відповідність.

8. Виробник складає письмову заяву про відповідність і зберігає її для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг останнього зразка цього компонента. В заяві про відповідність повинна бути ідентифікована модель компонента, для якої ця заява була складена. Кожен компонент повинен супроводжуватися копією заяви про відповідність.

Уповноважений представник

9. Обов'язки виробника, визначені в пунктах 3 і 6—8 цього додатка, від його імені і під його відповідальність можуть бути виконані його уповноваженим представником за умови визначення цих обов'язків у дорученні.

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ (№ XXXX)*

1. Модель продукції/виріб (назва продукції/виробу, позначення типу, номер партії чи серійний номер): _____

2. Найменування та місцезнаходження виробника або його уповноваженого представника: _____

3. Ця декларація про відповідність видана під виключну відповідальність виробника.

4. Об'єкт декларації (ідентифікація продукції, яка забезпечує її простежуваність; може включати зображення, якщо це необхідно для ідентифікації зазначеної продукції): _____

5. Об'єкт декларації відповідає вимогам технічних регламентів: _____

6. Посилання на відповідні стандарти з переліку національних стандартів, що були застосовані, або посилання на інші технічні специфікації, стосовно яких декларується відповідність: _____

7. У відповідних випадках, призначений орган з оцінки відповідності

(найменування, ідентифікаційний номер згідно з реєстром призначених органів)

виконав _____
(опис виконаних дій)

і видав сертифікат: _____

8. Додаткова інформація: _____

Підписано від імені та за дорученням: _____

(місце та дата видання)

(прізвище, ім'я та по батькові, посада)

(підпис)

* Присвоєння виробником номера декларації про відповідність є необов'язковим.

** Зазначені номери можуть бути також літерно-цифровими позначеннями.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ
положень Директиви 2014/34/ЄС Європейського Парламенту
та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства
держав-членів стосовно обладнання та захисних систем, призначених
для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах,
та Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених
для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
	пункт 1
Стаття 1(1)	пункт 2
Стаття 1(2)	пункт 3
Стаття 2	пункт 4
Стаття 3(1)	пункт 5
Стаття 3(2)	пункт 6
Стаття 3(3)	пункт 7
Стаття 4	пункт 8
Стаття 5	пункт 9
Стаття 6(1)	пункт 10
Стаття 6(2)	пункт 11
Стаття 6(3)	пункт 12
Стаття 6(4)	пункт 13
Стаття 6(5)	пункт 14
Стаття 6(6)	пункт 15
Стаття 6(7)	пункт 16
Стаття 6(8)	пункт 17
Стаття 6(9)	пункт 18
Стаття 6(10)	пункт 19
Стаття 7(1)	пункт 20
Стаття 7(2)	пункт 21
Стаття 8(1)	пункт 22
Стаття 8(2)	пункт 23
Стаття 8(3)	пункт 24
Стаття 8(4)	пункт 25
Стаття 8(5)	пункт 26
Стаття 8(6)	пункт 27
Стаття 8(7)	пункт 28
Стаття 8(8)	пункт 29

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
Стаття 8(9)	пункт 30
Стаття 9(1)	пункт 31
Стаття 9(2)	пункт 32
Стаття 9(3)	пункт 33
Стаття 9(4)	пункт 34
Стаття 9(5)	пункт 35
Стаття 10	пункт 36
Стаття 11	пункт 37
Стаття 12	пункт 38
Стаття 13(1)	пункт 39
Стаття 13(2)	пункт 40
Стаття 13(3)	пункт 41
Стаття 13(4)	пункт 42
Стаття 13(5)	
Стаття 13(6)	
Стаття 14(1)	пункт 43
Стаття 14(2)	пункт 44
Стаття 14(3)	пункт 45
Стаття 14(4)	пункт 46
Стаття 15	пункт 47
Стаття 16(1)	пункт 48
Стаття 16(2)	пункт 49
Стаття 16(3)	пункт 50
Стаття 16(4)	пункт 51
Стаття 16(5)	пункт 52
Стаття 16(6)	пункт 53
Стаття 17	пункт 54
Стаття 18	
Стаття 19	
Стаття 20	
Стаття 21(1)	пункт 55
Стаття 21(2)	
Стаття 21(3)	пункт 56
Стаття 21(4)	пункт 57
Стаття 21(5)	пункт 58
Стаття 21(6)	пункт 59
Стаття 21(7)	пункт 60
Стаття 21(8)	пункт 61
Стаття 21(9)	

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
Стаття 21(10)	пункт 62
Стаття 21(11)	пункт 63
Стаття 22	
Стаття 23(1)	пункт 64
Стаття 23(2)	пункт 65
Стаття 23(3)	пункт 66
Стаття 23(4)	пункт 67
Стаття 24	
Стаття 25	
Стаття 26	
Стаття 27	
Стаття 28	
Стаття 29(1)	пункт 68
Стаття 29(2)	пункт 69
Стаття 29(3)	пункт 70
Стаття 29(4)	пункт 71
Стаття 29(5)	пункт 72
Стаття 30	пункт 73
Стаття 31(1)	пункт 74
Стаття 31(2)	пункт 75
Стаття 32	
Стаття 33	пункт 76
Стаття 34	пункт 77
Стаття 35	
Стаття 36	
Стаття 37	
Стаття 38	пункт 78
Стаття 39	
Стаття 40	
Стаття 41	
Стаття 42	
Стаття 43	
Стаття 44	
Стаття 45	
	пункт 79
Додаток I	додаток 1
Додаток II	додаток 2
Додаток III	додаток 3
Додаток IV	додаток 4

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
Додаток V	додаток 5
Додаток VI	додаток 6
Додаток VII	додаток 7
Додаток VIII	додаток 8
Додаток IX	додаток 9
Додаток X	додаток 10
Додаток XI	
Додаток XII	
	додаток 11

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 грудня 2016 р. № 1055

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. В абзаці восьмому підпункту 7 пункту 4 Технічного регламенту безпеки обладнання, що працює під тиском, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 січня 2011 р. № 35 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 5, ст. 246), слова і цифри “застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2008 р. № 898” замінити словами і цифрами “використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1055”.

2. У переліку органів державного ринкового нагляду та сфер їх відповідальності, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 573 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1687), у позиції “Держспоживінспекція” у графі “Найменування нормативно-правового акта, дія якого поширюється на відповідний вид продукції” абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

“постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1055 “Про затвердження Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах”.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 грудня 2016 р. № 1055

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2008 р. № 898 “Про затвердження Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі” (Офіційний вісник України, 2008 р., № 78, ст. 2612).

2. Пункт 7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 632 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 69, ст. 2533).
